

tanquam de proprio iudicetur.

11. Si quis aliquid de rebus sibi iniuncte obedientia interrogatus occultaverit, convictus, ut de furto iudicetur, cui poenae subiaceat & ille, qui de rebus ad obedientiam quam dimisit pertinentibus aliquid fuerit retinuisse compertus.

12. Conversi sine licentia nihil accipiant, donec, accommodent, permittent, vel quomodocumque alienent, & pro alienis nunquam spondeant. Donationes etiam simulate sub specie mutationis, ab his, vel inter eos nullatenus fiant.

13. Literas nec mittant, nec recipiant, nisi prius a Priore, vel Procuratore visas, si praesentes sunt, exceptis literis, quas ad R. Patrem, vel Visitatores scribant, aut ab eisdem recipiant.

14. Si vestis, vel aliud ejusmodi mittatur alicui Fratrum, ex antiqua consuetudine non ei, sed alteri potius dari debet, ne quasi proprium habere videatur. In arbitrio tamen Prioris relinquatur, utrum ei, cui missum est, an alteri detur; sed de Procuratoris licentia nemo illud accipere potest.

15. Si infra terminos nostros aliquid inventum fuerit, ei protinus, cujus est, si adest; si autem, Procuratori reddatur. Si autem extra terminos aliquid inventum sit a nostris Fratribus, aut suo Domino si fieri potest statim reddatur, aut ei per quem melius, & fidelius reddi posse putatur, commendetur: alias intactum dimittatur.

16. Nullus Conversus equum, Cellam, Cappam, vel proprium famulum habeat, nec quolibet aliud, quod Priori, vel Procuratori illud mittere, vel accommodare volenti, audeat negare.

17. Nullus etiam pecunias aliquas per se, vel per medium cujuscumque interpositae personae in sua habeat potestate, vel voluntate, alioqui rigide puniatur. Si vero alicui aliquid datum vel oblatum fuerit, in eo nullum jus, aut proprietatem pretendere debet, aut potest, licet ex permisso Praesidentis ad simplicem usum ad nutum ejus revocabilem, illud possit apud se custodire, & eo uti, exceptis pecuniis. Quod si contentiose illud tanquam suum retinere voluerit, ab eo auferatur, & ad communem usum deputetur.

18. Debent etiam Professi omnes tam Monachi, quam Conversi, imo tenentur ex necessitate voti suae professionis, habere animum paratum resignandi in manus Praesidentis sponte, & habere ea omnia, quae sibi ad usum concessa sunt, quoties superior hoc voluerit, aut fieri mandaverit. Nec si hoc fecerit debent murmurare, vel conquiri, alioquin nondum se, & suos reliquerunt: & propterea pauperem Christum sequi, & ejus discipuli fieri non possunt, nec ejus paupertate ditari.

19. De obedientis, & omnibus, quae habent, facere debent secundum Prioris, & Procuratoris dispositionem. Quod si quis alicui obedientiae, vel operi deputatus, Priori, vel Procuratori de his disponenti; vel mercenariis, qui in eis fuerint, injungenti aliquid, non acquieverit: eadem die, vel crastina a vino abstineat.

20. Si Procurator Conversum aliquem, vel Donatum reprehendat statim prostratus veniam

accipiat, & si culpa exigit vino, vel pitantia eum privare potest: Inobedientes vero, aut perverse obediens graviori poena dignos, Priori, aut in ejus absentia Vicario denunciaret, (a) qui eos puniat juxta gravitatem culpa: publicam enim poenitentiam in Conventu, non potest Procurator Conversis imponere.

21. Curas, & carnales affectiones, ac visitationes propinquorum, & amicorum suorum secularium Fratribus nostris omnino interdiciamus, & ne ipsos in mercenarios conducant sine licentia Prioris, aut Procuratoris.

22. Qui obedientias certas non habent, post Primam veniant ad Procuratorem, ut quod voluerit eis injungat: quibus si nihil injungitur ipsi Cellas teneant, & Ecclesiam sequantur: aut alicui honesto, & utili labori pro viribus incumbant.

23. Quicumque in quacumque obedientia, alicujus vices agit, nihil omnino in ea sine licentia mutare permittitur. In cellis quoque ipsis, nihil nisi prius jussu, & ostensu mutari, fierique sinitur: ne domus laboriose factae curiositate deteriorentur, vel destruantur.

24. In alterius Cellam, seu in domum Fabri, Sutoris, Textoris, aut Furnum, vel aliam quamvis Officinam, nullus ingrediatur, vel loquatur sine licentia.

25. Quodcumque duo, pluresve, simul fuerint, ostium nullatenus claudatur omnino, aut sic obseretur, ut ab ingredi volentibus non possit aperiiri.

26. Quodcumque pulsatur signum, quo ad Ecclesiam convenire debent Fratres, ad eam ubicumque sint, debent praetermissis omnibus properare. Quandoque autem sit oratio ante horam, non debent intrare, nec ante Ostium Ecclesiae loqui: nec extraneos, ut ibi loquantur, sustinere. Intrantes vero caput nudent, & profunde inclinent.

27. In Claustro, & ante Ostium Calinae, seu Dispense, sine necessitate non loquantur, nec infra Claustrum mercenarios sine licentia introducant.

28. Conversi ipsi ad Cellas suas suam pitantiam, & ligna sibi necessaria portent, & eadem sibi ipsi findant: si autem sint aliqui senes, & debiles, juniores, & fortiores debent eis, licentia impetrata, ligna necessaria providere, & findere.

29. Omnes etiam obedientiarum, alias obedientias, cum opus est, & eis injungitur debent juvare. Sed & omnia obsequia quantumlibet privata, quae sibi ipsis non possunt singuli facere, ab aliis humiliter, & devote compleantur, ita ut felicem putet se, & cui tale aliquid injunctum fuerit.

30. Obviantes etiam sibi invicem amica alacritate, & humili inclinatione capitis, mutuo locum dantes, servato pertranseant silentio, in quo juniores, qui posterius in Ordinem venerunt, fatagant praevire majores.

31. Disciplinas, Vigilias, abstinentias, praeter eas, quae in Ordine sunt institutae, seu quaelibet alia Religionis exercitia, quae nostrae institutionis non sunt, nulli Conversorum, nisi sciente, & faciente Priore facere licet. Sed & si cui nostrum Prior injungere voluerit, ut sibi plus indulgeat in cibo,

eibo, vel somno, vel qualibet alia re, quam Statutum decernat, aut e contra, si durum, & grave aliquid praeter Statutum ei imponere voluerit, repugnare fas non habemus, ne cum ei resisterimus, non ei, sed Domino, cujus erga nos vices gerit resistisse inveniamur. Licet enim multa sint, & diversa, quae observamus: uno tamen, & solo obedientiae bono cuncta nobis fructuosa futura speramus.

32. Pro his, qui de Ordine nostro non sunt, nullus qualibet res cambiat, aut vendat; emere vero si necessitas exegerit, possunt: non tamen hoc faciant passim, nec pro quolibet, nec sine Prioris sui licentia.

33. Qui sine licentia Capituli Generalis, vel R. Patris Curiam Romanam adierit, incarceration, & pro modo culpa puniatur.

34. Quicumque vero Statuti Capituli, vel ordinationibus Visitatorum Rebellis, aut cum murmuracione reprehensor extiterit, & qui Priori, vel Procuratori aliquid juberit inobediens fuerit, aut perverse obediens, & communitus emendare se noluerit, Ordinem teneat intra Cellam, & si post admonitionem tertiam, per intervalla dierum factam obstinatus permanerit, incarcerationis pro modo culpa puniatur.

35. Qui fratrem suum, vel Donatum mentiri dixerit, teneat Cellam pro carcere, si id Prior jusserit, donec ad arbitrium Prioris satisfecerit. Si male imprecatus ei fuerit, aut aliam contumeliam fecerit, juxta modum culpe, modum teneat disciplinae.

36. Si quis secreta Ordinis, seu status, & defectus personarum ejusdem, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, seu diffamatio apud audientes oriri possent, alicui personae Ecclesiasticae, vel Saeculari, aut etiam alicui Novitio scienter, & malitiose, verbo, scripto, nuntiis, signis, aut alio quovis modo revelare praesumat, a tanto reatu absolvi non possit, nisi per proprium Priorem cum injunctione salutaris poenitentiae: & nihilominus si de ejusmodi revelatione convictus fuerit, incarcerationis ad tempus juxta arbitrium Prioris. Eadem poena subiaceat, qui Donatum suum diffamasse, aut correctiones Monachorum scienter, & malitiose extraneis revelasse fuerit deprehensus.

37. Nullus in se assumat executionem Testamentorum etiam ad pias causas, nec sollicitudinem, ac prosecutionem aliquarum causarum, aut negotiorum.

38. Si legitime consiterit, quod Conversi, aut Donati duo, vel plures conspiraverint, hoc est ex invidia, odio, vel malitia ad invicem concordaverint ad fabricandum aliquod malum contra Priorem, vel Procuratorem, vel alium quemlibet, seu ad persequendum eum malitiose, in eadem Domo incarcerationis, nec educantur sine licentia R. P. Carthusiae.

39. Qui autem inter se pacem, & concordiam violare praesumpserint per contentiones, & rixas, ac saepe admoniti cessare noluerint, incarcerationis, & si opus est per Domo Ordinis judicio Visitatorum sub debita disciplina dividantur. Quod si unus solus nimis seditiosus fuerit, judicio Prioris, aut Visitatorum in eadem Domo puniatur.

40. Si quis Fratrum impie unquam jurando ad dicenda de Deo, seu de Sacramentis, aut Sanctis ejus contumeliosa verba proruperit, im-

pietate verborum diligenter pensata, tanquam execrabilis, & blasphemus, prout res exegerit poenae subiaceat graviori: Super quo Prior, & Procurator studiose invigilent. Qui vero, quae dicit, jurando simpliciter per Deum, per fidem suam, per Christum, sic Deus me adjuvet, aut alio simili modo audiente uno, vel pluribus affirmaverit, graviter puniatur, & si assuetus fuerit, poenae subiaceat graviori. Idem censemus de eo, qui verba, vel sententias Sacrae Scripturae convertent ad vana, & scurrilia verba.

41. Licentiam a Priore denegatam non poterit postea dare Vicarius, aut Procurator, & ideo Petitor etiam non interrogatus dicat, quod sibi a Priore fuerit denegata, ne ut fraudis Reus si eam ab ignorante impetraverit, argui debeat, & puniri. Similiter si quis licentiam a Vicario, vel Procuratore denegatam a Priore postea petere voluerit, a praedictis fuisse denegatam manifestet eisdem.

42. Ad tempus urgente magna necessitate, & non aliter, recipere Oves, & Pecora intra terminos, aut in nostris grangiis est permisum.

43. Qui ex Conversis, vel Donatis poterint, & noluerint laborare, vino, & pitantia carere ad Prioris, vel Procuratoris voluntatem, & si obstinati fuerint, jussu Prioris incarcerationis.

44. Qui creditores Domo ad recuperanda debita sollicitaverint, seu aliter damnum Domo procuraverint, Cellam pro Carcere teneant ad Prioris voluntatem.

45. Si aliqui Conversi palam, vel occulte aliquo modo impedire tentaverint locationes, emphyteuses, vel alias licitas alienationes contra Prioris, & Conventus consilium, & voluntatem, incarcerationis.

46. Conversi inutiles reputantur, qui impedimentis perpetuis praepediti, non possunt secundum Ordinis consuetudinem laborare.

47. Familiaritatem, & colloquia cum Mulieribus, maxime cum personis, & in locis, ac horis suspectis, districte prohibemus Conversis; nec volumus eos cum Mulieribus loqui, si extra, si extra terminos, nisi iusta, & inevitabili, ac manifesta causa exigente. Mulieribus etiam si commode fieri potest non dentur elemosinae, nisi longe a Domo nostris.

48. Mulieres terminos nostros nequaquam intrare sinimus, in quantum possumus. Qui vero Mulieres quascumque introduxerit, aut cum posset prohibere, permiserit eas intrare infra Domostrum nostrarum Clausuras, vel Clausurarum limitationes solatis, vel signis quibuscumque designatas, per Bullas Julii II. Pii V., & Gregorii XIII. Summorum Pontificum: ipso facto sententiam excommunicationis Sedis Apostolicae reservata incurrit.

49. Cum Mulieres ponuntur in operibus, Conversi eas non custodiant quantum vitari potest: nec eis propriis manibus mercedem reddant, sed aliquis de Mercenariis.

50. In Domostris Monialium Conversi nunquam hospitentur.

51. Si quis Conversus, aut Donatus mulieres aliquas incontinentiae causa infra septa Monasteriorum, aut in aliis Domostris, grangiis, seu Cellariis nostri Ordinis introduxerit, aut introduci fecerit, vel jam introductas receptaverit, aut

(a) Vide notata cap. 5. 2. partis num. 3.

cipiantur, videlicet, quod sine proprio vivent in communi. Domus autem eis providebit sufficienter de necessariis. Quod Domui illi, & Ordini erunt veri obedientes, & fideles, quod damnus, aut vituperium Prioris, & aliorum, dictæ Domus eis non celabunt, sed revelabunt, honorem, & commodum eorum diligent, & procurabunt. Item quod correctioni Ordinis totaliter subiacebunt, de his, quæ administraverint Priori, & Procuratori rationem reddent quoties super hoc fuerint requisiti, quod continenter vivent, etsi (quod absit) continentiam non fervarent, aut in aliis præmissis, seu in aliquo eorumdem deficerent, quod donationem ejusmodi valeat Ordo infringere, & se de tam infelicibus personis expedire. Nullam remunerationem eisdem, de tempore quo servierint Domui, faciend.

6. Vestis Donatorum superior nunquam, virgata, & partita, nec viridis, rubei, aut crocei coloris, sed unicolor sit, & grisei, vel castanei coloris, & tam longa, quod genua operiat, & transcendat. Caputium ejusdem coloris cum veste semper ferre debent. Verumtamen diebus festivis, quando pro Divino Officio audiendo ad Domum superiorem ascendunt: vestem oblongam non cinctam, & Caputium, sicuti Conversi deferunt.

7. Donati comam, seu capillos nunquam relaxent, aut nutriant, sed sic eos in rotundum tondeant, ut patentibus auribus incedant. Quod si ter moniti facere noluerint, incarcerentur ad Prioris voluntatem, donec emendationem fecerint competentem.

8. Donati teneantur dicere pro Matutinis decies *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro qualibet hora alia, ter *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro recenter defuncto in Domo sua triginta *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro Anniversariis, omnis septimana decem *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro officio generalis Capituli Cluniacensis, & Benefactorum post Natalem Domini 30. *Pater noster*, & *Ave Maria*.

9. Constituteantur, & communicent in solemnitatibus Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Eucharistiæ, & S. Patris nostri Brunonis, atque prima Dominica cujuscumque mensis.

10. Jejunia Ordinis servare non tenentur: licet feriis festis ex devotione soleant jejunare. Jejunia vero Ecclesiæ fideliter servant. Paucioribus etiam quam Conversi, debent esse contenti in pitantia, & Vino, cum tot onera Ordinis non sustineant, & tempore, ac loco congruo carnes manducare permittentur juxta consuetudines Domorum. Nunquam tamen intra Conventum possunt licite carnes, vel manducare, vel cuiquam ministrare, nec personis Ordinis, ubicumque fuerint, nec debent permittere, quod carnes a quoquam in Conventu comedantur. In Adventu autem Domini, & feriis quartis a carnibus abstineant.

11. In cæteris, quæ ad eorum statum pertinent, se religiose habere debent. Sunt enim de gremio Ordinis, & gaudent privilegiis, Indulgentiis, & libertatibus dicti Ordinis, & habent Beneficium Brevis per totum Ordinem, si laudabiliter in Ordine perseveraverint.

12. Propter transgressionis voti periculum,

Donati nullum votum facient, sed postquam in habitu Donatorum per annum aut amplius juxta discretionem Priorum suorum probati fuerint, si volunt remanere: publico Instrumento in scriptis manu Notarii alicujus subsignato, promittant se supradictas condiciones servaturos.

13. Donati non debent e Domo sua exire, nisi a Priore, vel Procuratore foras mittuntur. Quod si ad aliam Domum inordinate venerint, nullus eos recipiat, nisi ad carceres, & deinde eos ad Domos suas remittat, aut eorum fugam & detentionem Prioribus suis significet. Qui contrafecerit, Ordinem in victualibus teneat: donec eos remiserit, aut eorum detentionem intimaverit.

14. Nulla Domus recipiat saculares gratis eis servire volentes extra statum Monachorum, nisi promissione mediante, quod si propter excessus suos, seu culpam a Domo ipsa expellerentur nihil petent, exigent, aut recipient pro suo salario, & mercede.

15. Ordinamus, ut omnes Nationes habeant hæc statuta Conventuum, & Donatorum in sua vulgari lingua, & ut illis semel ad minus prælegantur per singulos annos.

De Monialibus nostri Ordinis, & eorum Vicariis, & Priorissis.

CAPUT VIGESIMUM TERTIUM.

1. In electione Priorissæ Monialium Vicarius primam vocem habeat, & postmodum cum Confirmatoribus vota singularum Monialium recipiat, pro quibus suscipiendis, nec ipse Vicarius, nec Confirmatores vocati ingrediantur claustra Monasterii, sed ante Cancellorum Fenestellam vota singularum scripta recipiant, & tamen nunquam publicanda erunt nomina eligentium. (a)

2. Porro nulla Monialis ad eligendum cum aliis admittatur, nisi octavam decimum suæ ætatis annum compleverit, & professionem fecerit expressam. Quod si aliqua Moniales in suis electionibus nobiles, & amicos requisierint, priventur velo nigro.

3. Cæterum nulla Monialis in Priorissam eligatur minor 40. annis, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter non vixerit. Quod si talis non inveniatur, nulla possit eligi, quæ trigessimum ætatis suæ annum non excesserit, & quæ quinque saltem annis post professionem recte non vixerit.

4. Vicarius de novo institutus, & Priorissæ de novo electa, in præsentia prædecessorum suorum, si vixerint, & præsentibus fuerint, ac quatuor magis discretorum de Conventu, si tot, aut plures assuerint, vel si prædecessores non vixerint, aut nimium remoti fuerint, in præsentia quatuor prædictorum perfecte redigant in scriptis statum Domus, & sub sigillo dictæ Domus, & subscriptionibus illorum, proxime sequenti Capitulo Generali afferant, vel transmittant dictum statum: retenta tamen copia ejusdem in Domo sua ante dicta.

5. Omnes Priorissæ Monialium obedientiam promittant Capitulo Generali pro se, & Domibus suis, cujus promissionis chartam singulis annis ad Caputulum mittere nulla occasione omit-

(a) Consulenda est forma electionis Priorum, & in cæteris omnibus sequenda.

tant, & nihilominus quælibet Priorissæ teneatur per se promittere obedientiam Vicario: Moniales vero, & Conversæ, Priorissæ tantum obedientiam promittant, licet in præsentia Vicarii cum nominatione ipsius, & Priorissæ professionem faciant, & eidem in omnibus licitis obedire teneantur.

6. Nulla Priorissæ præsentem Vicario, *Benedicite* dicere præsumat, nec præsentem Monacho Lectionem duodecimam legere. De Divino quoque officio ordinando, aut correctione hominum quorumcumque, se nullatenus intromittat.

7. Priorissæ nullam Monialem, vel aliam personam sine licentia R. Patris, & Vicarii, atque Conventus sui, vel majoris partis consensu ad habitum Ordinis recipiat: nec ante 15. ætatis annum completum. Quod si contrarium facere præsumperit, talis receptio efficacia sit nullius, & Moniales in præmissis, vel aliquo eorum consentientes Generalem Ordinis disciplinam sustineant, quousque per Caputulum Generale, vel R. Patrem relaxentur.

8. Priorissæ, & Vicarius custodiant sub duabus clavibus, & administrent pecunias Domus, & singulis annis Vicarius, & Procurator reddant computum de receptis, & expensis in præsentia Priorissæ, & duarum, aut trium antiquarum Monialium, nec tamen propter Vicarium, aut Procurator intret eorum Clausuram, nec illæ egrediantur. Celleraria autem observet erga Vicarium, & Priorissam tam in rebus emendis quam vendendis, & cæteris omnibus, eademque ipse Procurator per Statutorum præscriptum servare debet erga Superiorem.

9. Nulla Priorissæ, etiam de sui Conventus voluntate, se, vel Domum suam valeat obligare: aut literas obligatorias sigillare Vicario inconsulto. Alioquin Priorissæ contrarium faciens, & Moniales ad hoc consentientes, graviter puniantur per Caputulum Generale, vel Rev. Patrem.

10. Priorissæ non habeant in Refectorio duplicem portionem, sed simplicem, sicut Moniales: nec habeant Cameras sibi appropriatas ad jacendum, comedendum, vel bibendum.

11. Possunt Priorissæ cum volunt, & quoties expedit debent in suis Capitulis piis facere exhortationes Sororibus ad sanctæ, & religiose vitæ regularem observantiam, cum consilio, & directione Patris Vicarii.

12. Priorissæ Monialium a personis Ordinis Matres, vel Domnæ, non Domnæ vocentur (*). Moniales vero Sorores.

13. In Domibus Monialium nostri Ordinis nulla in Monialem recipiatur ultra quam suppetant facultates illius Domus in qua recipitur, pro illius, & cæterarum sustentatione sine penuria. Porro Visitatores earum ex parte Capituli habent auctoritatem, & jubentur, considerata Domorum facultate, talem eis in recipiendis personis numerum præfigere, quem absque gravamine sustentare valeant: in quo numero, etiam Novitiæ, & Conversæ computantur: districtè autem inhibemus, & subsequenter poenis, Vicariis, Priorissis Monialium, & Monialibus universis, ne aliquam ullo tempore ultra constitutum per Visitatores numerum, vel ultra quam vires earum, seu facultates suppetant, quovis

modo recipiant, aut ut recipiatur, consentiant.

14. Et ne per se, aut interpositam quamcumque personam Ecclesiasticam, aut secularem, quovis quæsito medio, vel colore, a Capitulo nostro Generali, seu R. Patre pro ejus, vel earum receptione contra formam Edicti hujus, & inhibitionis, licentiam, vel auctoritatem petant.

15. Quod si secus (quod absit) factum, præsumptum, aut attentatum fuerit, talis receptio nulla erit, & penitus invalida, tanquam facta contra voluntatem dicti Capituli, & contra formam juris communis, & Constitutionem bo. me. D. Bonifacii PP. VIII., & Sac. Concilii Tridentini: & quam nos quatenus opus est ex nunc cassamus, & irritamus, seu cassam, nullam, & irritam declaramus.

16. Et nihilominus qui, vel quæ contra hujusmodi nostram Ordinationem, voluntatem, & inhibitionem, aliquam, vel aliquas in aliquibus Domorum prædictarum receperint, aut in ejus, aut earum receptione consensum, auxilium, vel favorem præbuerint, Vicarii, Priorissæ, & cæteri Officiales a suis obedientiis absolvantur. Moniales vero, si hoc fecerint, sint in disciplina generali ad Ordinis voluntatem.

17. Si vero pro illius, vel illarum receptione ultra constitutum numerum, & supra vires, & facultates suas, per nuntium, aut literas petierint licentiam per se, vel quamvis aliam interpositam personam, vel si literas a quibuscumque Principibus, Dominis Ecclesiasticis, vel Secularibus, aut aliis, comminatorias, vel deprecatorias ad Caputulum Generale, vel Priorem Carthusiæ propterea obtinuerint, quoties id fecerint, per tres menses ordinem in victualibus sine misericordia teneant.

18. Et ut materia, seu occasio præscindatur tales receptiones ulterius faciendi, vel procurandi inhibemus sub dicta poena tenendi videlicet ordinem in victualibus per tres menses, ne in Domibus prædictis ullo modo recipiantur aliqua Juvenes Puellæ, seu filia in habitu Seculari pro literis addiscendis: nec pariter recipiantur aliqua sub spe, seu confidentia eas ad habitum Ordinis deinde recipiendi, sed admittantur tantum postulantes cum ad minus quintumdecimum annum attigerint, nec tamen habitus Ordinis eis concedatur ante sextumdecimum annum inceptum.

19. Nulla Monialis ante sextumdecimum annum completum, nec quæ minore tempore quam per annum continuum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. (a) Professio autem ante facta, sit nulla, nullamque inducat obligationem ad aliquam Religionis, vel Ordinis observantiam, aut ad alios quoscumque effectus. Nulla etiam Monialis ante 25. annum consecratur. Et ut nulla ipsarum se per ignorantiam excusare valeat, ordinamus, quod præsens hæc nostra Constitutio, & prohibitio eis in Capitulo earum legatur, quoties eis legitur charta Visitatorum: scilicet feria secunda Paschæ, & die festo S. Jo. Evangelistæ.

20. In receptione, professione, & consecratione Monialium, servetur in ministrandis cibis modestia Ordinis, & in equitaturis Parentum, & aliorum, qui in talibus frequenter conveniunt,

(a) Professio ipsa debet emitti lingua vernacula.

(*) Ordinatio anni 1648. Priorissæ, & Subpriorissæ in Domibus Monialium nostrarum a personis Ordinis juxta Statutum, non vocentur Domnæ, sed Matres, cæteræ vero omnes Sorores idque strictissime in posterum serventur.

ponatur modus certus, sic quod Domus ex hoc notabiliter non graventur: excepta tamen familia confecerantis, cui non potest regula certa dari.

21. Prohibemus, ne propter munera, vel promissa Moniales aliquam ad habitum præsumant recipere, nec aliquid ex bonis Novitiæ ante professionem a Parentibus, vel propinquis, aut curatoribus ejus quocumque prætextu recipiant: excepto victu, & vestitu illius temporis, quo in probatione fuerit; aliter enim dantes, & recipientes, anathematis poena feriuntur per Sacri Concilii Tridentini Constitutionem.

22. Inherentes Bonifacii VIII. Constitutioni, Sacri Concilii Tridentini Decreto, & Pii V., Gregorii XIII. Summorum Pontificum literis: declaramus nulli omnino cujuscumque generis, conditionis, sexus, & ætatis fuerit licere ingredi septa Monasterii Monialium sine licentia Superioris earum in scriptis obtenta, & nisi in urgentibus necessitatibus dumtaxat. Quæcumque autem personæ aliter intrare dicta Monasteria præsumpserint, & Moniales, quæ illas introduxerint, vel admiserint, ipso facto Sententiæ excommunicationis incurrunt, & Officiis Ordinis, si quæ habeant privantur, atque ad ea inhabiles reddantur.

23. Quoties Vicarius Monialium causa Confessionis, vel alterius Sacramenti ministrandi ingredi Clausuram earum necesse habuerit, intret cum honesta comitiva unius, aut duorum Monachorum: vel ita intret, & stet quod plures videre possint tam Confessarium, quam confitentem.

24. Sequendo etiam eisdem Sacri Concilii Decretum, & eisdem Pii V. literas, declaramus omnes Moniales nostri Ordinis præfentes, & futuras, sicut, & alias cujuscumque Religionis, & Ordinis, etiam si ex Institutis, & fundationibus suis ad clausuram non teneantur, nec unquam eam servaverint, de cætero debere sub perpetua in suis Domibus Clausura manere, nec ulli earum licere post professionem exire a Monasterio, etiam ad breve tempus, nisi ex aliqua causa legitima, etiam ab Episcopo approbata (a); resistentes vero huic Clausuræ perpetuæ obstinato animo, declaramus esse tamquam rebelles, & incorrigibiles, ab Ordinario, & Superioribus earum omnibus Juris, & facti remediis compellendas: ad præfite subeundam, & perpetuo observandam Clausuram.

25. Priorissæ, & Moniales non visitent Monachos, aut Conversos, nec Viros alios apud eas degentes, nec pariter Monachi, Conversi, vel Donati visitent Priorissas, aut Moniales aliquas, etiam sub prætextu alicujus infirmitatis, vel ex quavis alia necessitate, vel causa, nec Priorissæ, aut Vicarii super hoc dent licentiam, sed visitentur Viri infirmi per Viros; & Fœminæ infirmæ per Fœminas, nisi dumtaxat pro Sacramentis ministrandis, vel nisi ex causa aliqua necessaria, Vicarius cum honesta comitiva unius, vel duorum Monachorum, opportuno tempore ad eas ingredi debeat.

26. Volumus pariter, & ordinamus, ut nulla Monialis nostri Ordinis cum aliquo Sæculari quantumcumque propinquo loquatur, aut loqui

permittatur ad partem: nisi vel & a facie, & præfente, & audiente Priorissâ, vel Subpriorissâ, aut una, vel duabus ex aliis Monialibus, quæ contrafecerit, pro qualibet vice per unam hebdomadam comedat ad terram in Refectorio.

27. Sub eadem poena inhihemus ne Moniales dent personis Ordinis, aut ab eis recipiant aliqua munuscula, vel jocalia, & ne ullatenus Viros aliquos qualescumque osculentur, aut amplexentur.

28. Et ut præmissa omnia inviolabiliter observentur, ad conservandam etiam Sanctimoniam Christi Sponsarum pudicitiam, honestatem, & integritatem, volumus pariter, & ordinamus, quod in singulis Domibus Monialium nostri Ordinis porta illa, per quam intratur ad Clausuram earum jugiter die, ac nocte cum clave clausa teneatur: & ad ejus custodiam, aliqua fidelis Monialis Conversa, vel Donata deputetur, quæ ad justum Vicarii, vel Priorissæ eam claudat, & aperiat, & neminem sine illorum, aut alterius ipsorum scitu, & mandato introducat, vel educat. Quæ etiam diebus singulis, pulsato Completorio, claves prædictæ portæ ad manus Priorissæ, per eam usque in crastinum custodiendas, tradere teneatur.

29. Moniales, extraneis Sacerdotibus, qui de Ordine nostro non sunt, sive regulares sint, sive Sæculares, confiteri non possunt, sine specialia licentia Vicarii. (*)

30. Moniales quæ fuerunt in officiis, ipsi officiis cessantibus vultu velato incedant, & omnes professæ benedictæ habeant vittas in Scapularibus suis, & velum nigrum portent: & in conspectu hominum non se præfentent nisi velatis facibus, sola Priorissâ, & Cellerariâ exceptis. Conversæ vero præmissis non utantur, sed nec Moniales, quæ non sunt benedictæ utuntur velo nigro; vittas tamen habeant, & velata facie incedant, ut Professæ.

31. Quod si aliqua Monialis de incontinentia convicta fuerit, vel coram testibus confessâ, perpetuo sine spe rehabendi, careat velo nigro.

32. Nec Priorissâ, nec cætera Sorores ullo unquam tempore caputia portare permittantur, nec portent caudas in vestibus suis, nec tunicas in quibus sint scissuræ, vel manicæ inhonestæ, nec portent pelles in Conventu, nisi sub mantello simplici.

33. Moniales jaceant cum Cuculla, & Conversæ cum Scapulario, & quælibet sola. Non vocent se Dominas ad invicem, sed Sorores, nec unquam serviant ad Missas, nec quidquam ab aliquo recipere, vel donare alicui audeant, sine licentia Priorissæ.

34. Inhihemus omnibus Priorissis, ne post Completorium loquendi cum aliquo Monialibus tribuant facultatem.

35. Nec etiam Monialis possit in Monasterio bibere, vel comedere extra Refectorium, & Infirmariam: Præter Priorissam, & Cellerariam, idque tantum in casibus necessitatis, quæ in contrarium facere præsumpserint, a vino abstineant in crastinum tota die. Nulla etiam Monialis, comedat in Mensâ Priorissæ in Refectorio.

36. In domibus Monialium, prædicationes eorum qui de Ordine nostro non sunt, sive Regulares

(*) Ordinatio anni 1698. Juxta Decretum S. Concilii Tridentini Sess. 25. cap. 10. bis aut ter in anno ostendatur Monialibus nostri Ordinis Confessarius extraordinarius qui omnium Confessiones audire debeat juxta d. Decretum placitè liberum tamè erit cuique Moniali juxta declarationem S. Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ipsi Confessario extraordinario Confessionem peccatorum facere, vel non.

(a) Declaratum fuit a Sacra Congregatione Cardinalium Sac. Con. Interpretum, quod ultra licentiam Superiorum requiratur etiam approbatio Episcopi: id autem maxime expedit ad

tollendam omnem scandalum occasionem. Vide cap. 5. Sess. 25. ejusdem Concilii de Regularibus.

lares fuerint, sive sæculares, nullatenus audiantur, nisi de Vicarii, & Priorissæ licentia speciali.

37. Moniales Sæcularibus infamiam Ordinis tangentia revelantes, priventur velo nigro, & nihilominus per visitationes districtè puniantur, si inde scandalum fuerit subsecutum.

38. Moniales reddant Breves Ordinis, & Missas reddere faciant, quæ debentur pro Brevibus memoratis. Pro qualibet missâ, quæ propter defectum Sacerdotum non poterit reddi, dicantur quinquaginta Psalms: ita quod secundum ordinationem Vicarii, vel Priorissæ & numerum missarum, quæ reddi non poterunt dividuntur Palateria inter ipsas. Tricenaria quoque in Missis, & Psalms faciant sicut Monachi: & Monachi pro eis, sicut pro aliis personis Ordinis faciant, & pro singulis Tricenariis, quæ sicut de charta Capituli, 20. tantum Psalms dicere teneantur.

39. Moniales non suant vestes extraneorum Sæcularium, vel Religiosorum, nec loquantur cum eis nisi ad cratem cancellatam: nec literas mittant, vel recipiant sine licentia. Nec debent tangere aut abluere Purificatoria Calicis, nisi prius bis, vel ter abluta fuerint per aliquem Sacerdotem, aut Diaconum.

40. Nulla persona Ordinis nostri domos Monialium frequentet, nisi urgente necessitate, vel evidenti utilitate, & peracto, pro quo iverit negotio, recedat absque mora, & ne loquatur cum eis.

41. Vicarii Monialium fortiter reprehendant personas Ordinis cujuscumque conditionis fuerint, quæ sine rationabili causa domos Monialium frequentarent: nec differant Rev. Patri Carthusiæ intimare, ubi viderint expedire, vel Capitulo Generali.

42. Monachi, Conversi, & Donati universi in domibus Monialium habitantes, obedientiam tantum promittant Vicario, & non Priorissæ: & tales habeant locum apertum ad cognoscendum culpas suas diebus Capituli, nec manducent cum Sæcularibus, nec ipsos admittant ad mensam suam in Cellis suis. Qui contrafecerit graviter a Vicario puniatur. Et elemosynas, sive dona, quæ illis offeruntur, tradant Priorissæ: Priorissâ vero, & Vicarius provideant eis de necessariis, prout in domibus Monachorum est fieri consuetum. Quod si non fecerint, possunt ipsi Monachi Priori Carthusiæ, vel Visitatori Provincia scribere, qui eis providebunt.

43. Monachi de incontinentia diffamati, vel suspecti, non permittantur habitare cum Monialibus, nec domos earum intrare.

44. Vicarii Monialium in foro poenitentia, quoad Moniales, & personas cum eis habitantes, eam habent potestatem, quam habent Priores in suos Monachos, aliosque subiectos: & cum pro se indigerint, unus de Monachis cum ipsis habitantibus, quem sibi elegerint in Confessarium, eandemque habeat potestatem in foro conscientia erga eosdem Vicarios, quam habent Vicarii Conventuales, seu alii quos sibi Priores elegerint in Confessarios erga suos Priores.

45. Caveant sibi Vicarii, & Priorissæ, ne Monachos suos sine licentia Capituli generalis, vel Rev. Patris Carthusiæ extra terminos mittant, alias ipsi Monachi essent fugitivi, & mitentes gravius puniendi.

46. Nulla persona Domorum Monialium,

per Capituli generalis mandatum de domo ad domum translata, poterit regredi, sine licentia Capituli generalis.

47. Vicarius Monialium de licentiis dandis Monialibus, & disciplinis imponendis, se nullatenus intromittat, nisi cum per Priorissam fuerit requisitus, reprehendere tamen potest, ac accusare cum viderit expedire: etiam in Priorissam, quam in Moniales, cæterasque personas Ordinis cum eis commorantes excommunicationis, & suspensionis, & interdicti sententias, cum necesse fuerit promulgare, & alias Prioris Officium gerere, nisi contrarium in Statutis expressè notetur.

48. Moniales nostri Ordinis semper recurrant ad Visitatores suos, & ipsi habeant plenam potestatem a Capitulo generali ordinandi in omnibus de eis, juxta formam Statutorum nostrorum, & Ordinationum, quæ ad eas spectant, ipsis enim committitur cura animarum earum, & Conversarum ipsarum, sed in gravibus causis debebunt Visitatores earum consulere Capitulum generale, aut Priorem Carthusiæ super annum.

49. Si elemosynæ venerint ad manus Priorum dividenda, volumus, ut Moniales nostri Ordinis habeant partem suam: si vero per eos qui eas faciunt distribuuntur, ut eisdem partem suam distribuunt, admonentur.

50. In Visitacionibus Domorum Monialium legatur præfens Capitulum. Visitoribus autem Monialium injungimus, quatenus ipsi ambo, vel alter eorum ter in anno, aut saltem semel ad Monasteria Monialium accedant: ibique de vita, & moribus, & observantiis Ordinis, Monialium, Monachorum, & aliarum personarum ibidem degentium diligenter inquireant, & prohibeant ne illic ulli habeant devotas, provideant etiam, ut omnes Apostolico more communiter vivant, nihil sibi proprium esse dicant, & quid quid eis datur, aut mittitur in manibus Priorissæ realiter resignent, & offerant, nec eo utantur sine ejus scitu, licentia, & voluntate, ut omnibus æqualiter de necessariis provideatur, nihilque habeant, nisi quod eis de communi ab Officialibus ministratur: ita & taliter quod omne genus proprietatis ab eis penitus præcindatur. Quod si forte Moniales aliquæ in hoc Priorissæ suæ obedire noluerint, & quæ habent in manibus suis resignare, vino careant donec sibi paruerint.

51. Provideant pariter Visitatores ipsi circa clausuram earum, circa Sæcularium ad eas ingressum, & circa alia generaliter, quæ ad earum statum pertinent, & salutem, tale consilium apponant: ne ex aliqua circa hoc negligentia, graviter remaneant obligati in die Judicii coram sponso earum Domino Jesu Christo.

52. Statuto perpetuo, & irrefragabili ordinamus, ne amodo in Ordine nostro domus novæ Monialium recipiantur, aut incorporentur: sed tantum cura Nobis sufficiat susceptarum.

54. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi ipsis in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

55. Nos igitur qui Ordinem prædictum, & illius personas non cessantes in rerum divinarum contemplatione sublimium Domino famulari, in visceribus gerimus charitatis, Innocenti Prioris, & Ministri Generalis prædicti zelum in Domino

Preces Ministri Generalis, & Dissimulorum.

mino plurimum commendantes, ipsum, & Dif-
finitores praefatos specialibus favoribus, & gratiis
prosequi volentes, & eorum singulares personas
a quibusvis excommunicationis, suspensionis, &
interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & poe-
nis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodata exi-
stunt ad effectum praesentium dumtaxat conse-
quendum harum serie absolventes, & absolutas
fore censentes, hujusmodi supplicationibus in-
clinati, de memoratorum Cardinalium, qui re-
mature discussa omnes, & quascumque Notas
marginales impressas ad supradicta Statuta nul-
lam vim legis, aut statuti habere consueverunt,
& declaraverunt, consilio, praesertim novam
Collectionem Statutorum Ordinis Carthusiensis,
ut supra correctam, & emendatam auctoritate
Apostolica tenore praesentium confirmamus, pa-
riter, & approbamus, illique inviolabilis Apo-
stolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, &
singulos Juris, & facti defectus, etiam substan-
tiales, si qui in illis quomodolibet intervenerint,
seu intervenisse dici, censeri, vel praetendi pos-
sent, supplemus, & sanamus.

Declaratio d.
Congregatio-
nis particula-
ris, circa No-
tas ad Colle-
ctionem.

Confirmatio
relatae novae
collectiois.

Clausa.

§.6. Decernentes eadem praesentes literas,
& Statuta praesertim firma, valida, & ef-
ficacia existere, & fore, suosque plenarios, &
integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad
quos spectat, & pro tempore spectabit in omni-
bus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis
respective inviolabiliter observari. Sicque in
praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, &
Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici
Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irri-
tum, & inane, si secus super his a quoquam
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contige-
rit attentari.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec
non quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque
Provinciarum, & Monasteriorum, aliisque qui-
busvis, etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis sta-
tutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque in-
dultis, & literis Apostolicis in contrarium praemi-
ssorum quomodolibet concessis, confirmatis,
& innovatis. Quibus omnibus, & singulis illo-
rum tenores praesentibus pro plene, & sufficien-
ter expressis, ac ad verbum permanentibus, ad praemi-
ssorum effectum hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earundem praesentium
literarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica
dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fi-
des tam in iudicio, quam extra illud ubique lo-
corum habeatur, quae haberetur ipsi praesentibus,
si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii
MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duo-
decimo.

CXCVI.

Dat. 4. Maji
1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Congregationis Ri-
tum declarans Constitutiones Clem. VIII.,

& Clem. IX. circa Missas de Festo, loco illa-
rum de Requiem in Altaribus privilegiatis
diebus impeditis celebrandas.

Prima ex laudatis Constitutionibus edita fuit 1603.
Jan. 22. P. 12. altera vero 1669. Septemb. 13.
P. 3. In Const. autem Inn. XII. ed. 1697. Decem-
23. P. 6. confirmantur Decreta Congreg. Concilii
super celebratione Missarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias postquam fel. rec. Alexander PP. VII.
praedecessor noster per quasdam suas in si-
mili forma Brevis die 22. Januarii 1663. expedi-
tas literas dubia in diversis mundi Partibus oc-
casione Decreti Congregationis tunc existen-
tium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Praepo-
sitorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ip-
so Alexandro praedecessore approbati, de non
celebrandis Missis Defunctorum in festis Ritibus
Duplicis, exorta dirimere cupientes, inter cete-
ra, quoad Altaria privilegia Apostolica pro An-
imabus fidelium Defunctorum in perpetuum
decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in
festis Ritibus duplicis celebranda fuissent Missae
Defunctorum ex obligatione, declaraverat per
celebrationem Missarum de festo currenti satis-
fieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per
hujusmodi privilegia Apostolica concessas Ani-
mabus fidelium Defunctorum in Purgatorio exi-
stentibus suffragari, perinde ac si celebratae fuissent
Missae Defunctorum ad formam dictorum
Privilegiorum, re. me. Clemens PP. IX. pariter
praedecessor noster aliam subinde ortam dubita-
tionem, utrum scilicet dictarum Alexandri praede-
cessoris literarum dispositio quo ad Altaria
pariter quidem privilegiata, sed non in perpetuum,
nec pro omnibus hebdomada diebus, &
ad quae Missae non ex obligatione, sed ex sola fi-
delium devotione celebrarentur locum haberet,
similiter tollere desiderans, declarationem a me-
morato Alexandro praedecessore, sicut praemittitur,
editam, ad Altaria, ut praefertur, non in perpetuum,
sed ad septennium, seu aliud bre-
vius, vel longius tempus, ac non in omnibus,
sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomada
diebus, tunc & in futurum quandocumque pri-
vilegiata, auctoritate Apostolica extendit; &
proinde ut Missae, quae ibidem de festo currenti
in quo Missae Defunctorum celebrari non pos-
sent, sive ex sola fidelium devotione celebranda
essent, suffragarentur, ita ut Animae Christi-
fidelium, pro quibus celebrarentur, Indulgentias
per privilegia hujusmodi concessas conse-
querentur in omnibus, & per omnia, perinde ac
si Missae Defunctorum ad formam eorundem
privilegiorum celebratae fuissent, eadem auctori-
tate concessit, & indulsit, & alias, prout in ip-
sius Clementis praedecessoris literis, etiam in
forma Brevis die 23. Septembris 1669. desuper
expeditis, quarum, & praefatarum Alexandri
Praedecessorum literarum tenores praesentibus
pro plene, & sufficienter expressis, & insertis ha-
beri volumus, uberius continetur.

Const. Alex.
VII., quo de-
claratum fuit
d. Missas die-
bus duplici-
bus in Alta-
ribus perpetuo
privilegiatis
aqui-
valere illis
Defunctorum

Const. Clem.
IX., quae ex-
tensa fuit d.
Alexandri de-
claratio ad
Altaria ad
tempus pri-
vilegiata.

Queritur, an
idem intelli-
gendum sit de
diebus impe-
ditis quidem
sed non du-
plicibus.

§.1. Cum autem postmodum, sicut accepimus
novum circa praemissum excitatum fuerit
dubium, videlicet, an supradictae Alexandri, &
Clem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter gravissimas, multiplicisque Apostolicae
servitutis curas in eam peculiari solitudine
incumbimus, ut Christiani fideles sub suavi Religio-
nis jugo Divini Numinis obsequiis mancipati per
providam Superiorum electionem, illorumque
circumspectum regimen, & gubernium feliciori-
bus in dies, in sanctitate, & justitia proficiant in-
crementis.

Exordium.

§.1. Cum itaque alias fel. re. Alexander PP.
VII. praedecessor noster per suas in simili forma
Brevis die 30. Augusti 1664. expeditas literas
quoddam Decretum in Capitulo Generali du-
dum celebrato Ordinis Fratrum Min. S. Franci-
sci de Observantia nuncupatorum emanatum,
inter cetera super quadam alternativa inter Fra-
tres de Observantia, & Reformatorum nuncu-
patorum Familiae Cismontanae ejusdem Ordinis ob-
servanda in electione Commissarii Generalis dic-
tae Familiae Cismontanae; ita ut Commissarius
Generalis hujusmodi ex Fratribus Reformatis pro
una, ac ex Fratribus de Observantia pro alia,
respective vicibus alternatim eligi deberet, ap-
probaverit, confirmaverit, & observari manda-
verit, & alias, prout in ipsius Alexandri praede-
cessoris literis, quarum tenores praesentibus pro-
expresse haberi volumus, uberius continetur.
Et (sicut accepimus) alternativa electio hujus-
modi haecenus eo modo, quo debuisset, observa-
ta non fuerit, Capitulum vero generale Ordinis
praefati in illius Domo Regulari Beatae Mariae de
Ara-Coeli nuncupata de Urbe jam celebrari in-
ceperit, Nos volentes, ut eadem alternativa electio
inter Fratres praedictos de cetero quam ex-
actissime observetur, ac felici ipsius Ordinis sta-
tuti, atque prospera directione, quantum Nobis
ex alto conceditur, consulere cupientes; motu
proprio, ac ex certa scientia, & matura delibe-
ratione nostris, deque Apostolicae potestatis plen-
titudine, quod alternativa electio praefata per-
petuis futuris temporibus inviolabiliter observe-
tur, eaque in praesenti Capitulo Generali a Fra-
tribus Reformatis incipere, & Commissarius
Generalis Familiae Cismontanae hujusmodi in eod-
dem Capitulo ex ipsis Fratribus Reformatis, ser-
vatis alias servandis, ac deinde alternis vicibus
ordine supra expresse eligi omnino debeat, au-
thoritate Apostolica tenore praesentium volu-
mus, statuimus, & ordinamus. Inhibentes pro-
pterea sub excommunicationis, ac privationis
vocis activae, & passivae, officiorumque per eos
pro tempore obtentorum, ipso facto absque ulla
declaratione incurrendis poenis dicti Ordinis Fra-
tribus suffragium, sive vocem in hujusmodi elec-
tionibus habentibus, ne tam in praesenti, quam
in futuris Capitulis Generalibus Ordinis praefati
ad electiones Commissarii Generalis Familiae
Cismontanae hujusmodi contra praesentium for-
mam, & tenorem devenire audeant, seu praesu-
mant.

Hae alterna-
tiva confir-
mata fuerit
ab Alex. VII.

Sed executio-
ni non man-
data.

Statutum pro
executione d.
alternativa
sub certis p-
p-
nis.

Decreti Con-
gregationis
affirmativum

Clausa.

Clementis praedecessorum declarationes sibi pa-
riter locum vindicarent etiam in diebus Domini-
cis, & infra octavas Paschatis Resurrectionis,
Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni
diebus, quibus, licet a Festo Duplici non impe-
diantur, adhuc tamen Missae Defunctorum, jux-
ta ritum, & morem Ecclesiae celebrari nequeunt,
quatenus nimirum Missae, quae iis diebus celebra-
re licet, servata ceteroqui dictorum privilegio-
rum forma, ad praefata Altaria privilegiata cele-
brarentur: Nosque Dubium hujusmodi Congre-
gationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E.
Cardinalium Sacris Ritibus Praepositorum exa-
minandum commiserimus, ac eadem Cardina-
lium Congregatio re mature discussa, nuper per
suum Decretum die 3. Aprilis proxime praeteri-
ti editum, praefatas Alexandri, & Clementis praede-
cessorum declarationes intelligendas esse pro
omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Missae
Defunctorum celebrari non poterunt, respon-
derit. Hinc est, quod Nos ex commissa Nobis
caelitus dispensationis munere fidelium Defun-
ctorum Animarum in Purgatorio existentium,
suffragiis per amplius consulere cupientes, De-
cretum hujusmodi a memorata Cardinalium
Congregatione editum, ut praefertur, Apostoli-
ca auctoritate tenore praesentium confirmamus,
& approbamus, illique inviolabilis Apostolicae
firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper
in praemissis auctoritate supradictae Congrega-
tionis Cardinalium.

§.2. Decernentes eadem praesentes literas
firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suos-
que plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
tinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore
spectabit in omnibus, & per omnia plenissime
suffragari, & ab eis respective inviolabiliter ob-
servari; sicque in praemissis per quoscumque Ju-
dices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum
Palatii Apostolici Auditores, judicari, & defini-
ri debere; ac irritum, & inane si secus super his
a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit No-
stis, & Cancellariae Apostolicae Regula de non
concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ca-
terisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut ipsarum praesentium
literarum transumptis, seu exemplis, etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscri-
ptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate
constituta munitis, eadem prorsus fides in judi-
cio, & extra illud habeatur, quae praesentibus ip-
sis haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem
sub annulo Pisc. die IV. Maji MDCLXXXVIII.
Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CXCVII.

Dat. 3. Junii
1688. An. 12.

Statuitur, ut executioni mandetur alternativa
in electione Commissarii Generalis Cismon-
tani inter Fratres Ord. S. Francisci de Obser-
vantia, & Reformatos.

Constitut. ed. 1684. Apr. 20. P. 8. agitur de Alter-
natione pro Provincia S. Jacobi in Hispania. Et
Inn. XII. Const. ed. 1692. Maji 17. P. 1. De Al-
ternativa inter Fratres Provinciae S. Nicolai.

Clausa.

§.2. Ac decernentes quascumque electio-
nes, si quas contra earundem praesentium for-
mam, & tenorem fieri contigerit, nullas, irri-
tas, inanes, nulliusque roboris, & momenti: ip-
sas vero praesentes literas, semper, & perpetuo
validas, firmas, & efficaces existere, & fore,
suosque plenarios, & integros effectus sortiri, &
obti-